

Publicerad 2022-03-03 17:05 av Eva Langrath

Foto: Eget

Intill iskanten

Avlovade träd vilar, kastar skuggor över det snötäckta vattnet. Solen tar sig ner till bryggan genom de nakna grenarna Den håller sig envist kvar mitt i krigslarmet. Jag vänder ansiktet mot solen i väntan. För de som drabbas och den som drabbar sänder jag böner om nåd. Kylan är mindre sträng idag och lockar ut ett lämmeltåg av människor. Några vandrar utan mössor. Våra händer vågar sig ut ur sina beklädnader och möts för en stund. En smal spricka löper längs den knackande isen. Den förbereder sitt uppbrott, ivrigt påhejad av småfåglarnas nyvakna förväntan. Vi går mot solen, lämnar vattnet.

© Eva Hedlund fd. Langrath 2022

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Langrath med Poeter.se id #24299 innehar upphovsrätten